

защо вместо кал, видяла хубава бяла пита хляб. Бърже я сложила на трапезата и се нахранили всички.

На тръгване Господ казал на вдовицата: „Вземи си децата и каквото друго имаш и тръгни право на юг. Но никак да не се обръщаш назад“.

Вдовицата, зачудена от всичко, що станало, послушала стареца и бързо повела децата си на юг. Взела си и квачката с пиленцата и ги сложила в едно решето, което носили на главата си. Нищо друго вече нямала в къщи тя — толкова била бедна.

Господ, облечен като стар болярин, от къщата на вдовицата отишъл пак сред селото на угощението. Болярите сега го посрещнали добре, поканили го на угощението и той ял, пил и се веселил заедно с всички. Отишъл след това и на хорото. От всякъде го канили да се хвани на хорото. Играл и той. И като се уморил, застанал сред хорото на почивка. Мръжнало се. Едни пияни се изтягали край трапезата, а други още играели лудо на хорото. В туй време Господ забил патерицата си в земята сред хорото и поканил младежите да я извадят. Изредили се много млади и силни момци, но никой не могъл да я извади. Тогава Господ хванал патерицата с кутрето си и леко я изтеглил. От местото, дето била забита патерицата, бликнало много вода, която заляла всичко наоколо. Настанал страшен шум, писъци, плач и викове. Народът почнал да се дави.

А Господ изчезнал пред очите на всички.

След малко на местото на предишното село Босилково лъснало хубаво езеро, което сякаш винаги си е било там. Всичко — къщи, богатства, хора, животни било погълнато от бистрите води.

Бедната вдовица все още вжрвяла към юг. Като чула шума, който станал, тя не се стърпяла и се обърнала да види що става зад нея. Но на часа се вкаменила. И днес 5—6 кл. на юг от езерото стърчи голяма скала, която изглежда като човек с две деца от страна и нещо на главата.

Преданието казва, че тази скала е онази бедна вдовица, която се вкаменила на това место.

Ст. Г. Кйосев

